

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-2241/2022-23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Ani Ćosić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Berislava Bausa, OIB: 79293125968, Soline 17, Dobrinj, kojeg zastupa punomoćnik Krunoslav Vuljak, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Vuljak & Vuljak d.o.o. u Koprivnici, protiv tuženika, Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, Zagreb, OIB: 53056966535, kojeg zastupa punomoćnik Josip Grošeta, odvjetnik u OD Glamuzina&Grošeta d.o.o. u Zagrebu, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 8. rujna 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženika, 25. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku, Raiffeisenbank Austria d.d., OIB: 53056966535, da tužitelju Berislavu Bausu, OIB: 79293125968, isplati 1.391,64 eura s pripadajućim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 10,98 eura od 1. svibnja 2011.,
- na iznos od 60,64 eura od 1. lipnja 2011.,
- na iznos od 62,55 eura od 1. srpnja 2011.,
- na iznos od 78,26 eura od 1. kolovoza 2011.,
- na iznos od 70,15 eura od 1. rujna 2011.,
- na iznos od 60,66 eura od 1. listopada 2011.,
- na iznos od 58,82 eura od 1. studenog 2011.,
- na iznos od 58,11 eura od 1. prosinca 2011.,
- na iznos od 62,47 eura od 1. siječnja 2012.,
- na iznos od 66,28 eura od 1. veljače 2012.,
- na iznos od 66,79 eura od 1. ožujka 2012.,
- na iznos od 64,16 eura od 1. travnja 2012.,
- na iznos od 65,93 eura od 1. svibnja 2012.,
- na iznos od 67,15 eura od 1. lipnja 2012.,
- na iznos od 65,10 eura od 1. srpnja 2012.,
- na iznos od 65,64 eura od 1. kolovoza 2012.,
- na iznos od 64,11 eura od 1. rujna 2012.,
- na iznos od 60,80 eura od 1. listopada 2012.,
- na iznos od 64,33 eura od 1. studenog 2012.,
- na iznos od 66,02 eura od 1. prosinca 2012.,
- na iznos od 64,83 eura od 1. siječnja 2013.,
- na iznos od 58,17 eura od 1. veljače 2013.,

do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku, Raiffeisenbank Austria d.d., OIB: 53056966535, da tužitelju, Berislavu Bausu, OIB: 79293125968, nadoknadi parnični trošak u iznosu od 1.276,54 eura sa zateznim kamatama po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a koje teku od 25. rujna 2026. do isplate, u roku 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika, Raiffeisenbank Austria d.d., OIB: 53056966535, za naknadu troška parničnog postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

1.1. Tužitelj u tužbi od 20. travnja 2022. navodi da je kao potrošač sa tuženikom kao trgovcem 12. siječnja 2006. sklopio Ugovor o kreditu br. 628-50-3224016 radi kupnje osobnog automobila, a u kojem ugovoru je kao iznos kredita navedena kunska protuvrijednost iznosa od 23.810,32 CHF po srednjem tečaju tuženika na dan korištenja kredita. Prilikom sklapanja ugovora tuženik ni na koji način nije upozorio tužitelja na mogućnost snažanja rizika uslijed rasta tečaja sukladno ugovorenoj valutnoj klauzuli u valuti CHF. Tužitelj se nadalje poziva na Presudu Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1401/2012 od 04.07.2013. gdje je takav način ugovaranja valutne klauzule bez da je tuženik kao trgovac tužitelja kao potrošača informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utvrđen kao nepošten, a što je pak rezultiralo neravnotežom u pravima i obvezama ugovornih strana. Takvim načinom ugovaranja ujedno su povrijeđene i odredbe tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača. Odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 17. rujna 2019. u predmetu Rev 2221/2018-11 povodom kolektivne tužbe udruge Potrošač te je konačno utvrđeno da je i valutna klauzula CHF nepoštena, i kao takva ništetna. Citiranom revizijskom odlukom potvrđena je Presuda Visokog trgovačkog suda u Zagrebu br. PŽ-6632/16 od 14.06.2018.. Navedene sudske odluke predstavljaju pravno shvaćanje koje je obvezujuće za sve ostale sudove u Republici Hrvatskoj obzirom da je postupak bio vođen sukladno 502.a. ZPP-a. Tuženik je primjenom

nepoštene ugovorne i svojom nepoštenom poslovnom praksom bez valjane pravne osnove stekao iznos od 1.361,94 eura koji iznos ovom tužbom tužitelj potražuje. Budući je tuženik bio nepošteni stjecatelj, tuženik je sukladno odredbi čl. 1115. ZOO-a dužan vratiti cjelokupan iznos zajedno sa zateznim kamatama od dana stjecanja svakog pojedinog iznosa. Potražuje i troškove postupka sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate.

1.2. Podneskom od 14. studenog 2022. tužitelj je uredio tužbeni zahtjev obzirom je u međuvremenu došlo do promjene službene valute u Republici Hrvatskoj na način da potražuje iznos od 1.391,64 eura sa zateznim kamatama na pojedinačno navedene iznose do isplate kao i trošak postupka sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Navodi da je neosnovan stav tužitelja kako je ovaj postupak samo formalne naravi te da povreda interesa pojedinačnog potrošača proizlazi iz utvrđene povrede kolektivnih interesa u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača. Ističe da je predmetni kredit zaključen radi kupnje vozila, dok se odluke iz postupka zaštite kolektivnih interesa ne mogu čak ni posredno primijeniti na autokredite. Ukoliko bi sud ipak primijenio odluke donesene u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača tužitelj mora dokazati nepoštenost odnosno ništetnost konkretnih ugovornih odredbi. U odnosu na valutnu klauzulu tuženik navodi kako je ugovorna odredba tužitelju bila jasna, razumljiva i lako uočljiva; da se o istoj pojedinačno pregovaralo, te da nije suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovala znatnu neravnotežu u pravim i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača; da su tužitelju tijekom pregovaranja obrazložene posljedice i rizici vezanja kredita za tečaj CHF, na koje je tužitelj pristao. Predmetni ugovor je solemniziran po javnom bilježniku čime je potvrđeno da je ugovornim stranama ugovor jasan i razumljiv te odražava njihovu pravu volju. Tuženik smatra kako je potrebno utvrditi i savjesnost samog tužitelja kao potrošača. Obzirom je sporna odredba o valutnoj klauzuli bila jasna, razumljiva i lako uočljiva tuženik smatra kako uopće nije dopušteno utvrđivati da bi bila nepoštena. Ističe kako su tuženik i tužitelj pojedinačno pregovarali o spornoj odredbi te je tužitelj mogao birati između ugovora uz valutnu klauzulu u CHF ili EUR ili ugovor bez valutne klauzule, te tuženikov ugovor nije bio „uzmi ili ostavi“. Smatra da u predmetnom slučaju ne postoji znatna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Također prigovora visini tužbenog zahtjeva, ističe prigovor zastare te osporava tijek zateznih kamata. U daljnjem tijeku postupka, tuženik je odustao od osporavanja visine tužbenog zahtjeva (list 59 spisa).

3. Tijekom postupka sud je pročitao dokumentaciju dostavljenu u spis, te je saslušan tužitelj. U odnosu na dokazni prijedlog za saslušanjem djelatnika tuženika Marine Šimprak valja reći kako je tuženik od navedenog dokaza odustao (list 59 spisa) te ga stoga sud nije izvodio. Sud nije prihvatio dokazni prijedlog tuženika da se na okolnost sklapanja predmetnog Ugovora i informiranosti tužitelja kao svjedok sasluša javni bilježnik koji je solemnizirao predmetni ugovor. Prema ocjeni suda saslušanjem javnog bilježnika nije moguće utvrditi relevantne činjenice vezano za obaviještenost potrošača prije sklapanja konkretnog ugovora iz razloga što javni bilježnik prilikom solemnizacije ugovora o kreditu nema ni zakonske ovlasti ni potrebno stručno znanje da bi mogao potrošaču korisniku kredita objasniti rizike tečaja švicarskog franka.

4. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu sa čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 155/23. dalje ZPP), na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev sukladno podnesku tužitelja od 14. studenog 2022. osnovan.

5. Iz dokumentacije u koju je izvršen uvid kao relevantno proizlazi da je između tužitelja, kao korisnika kredita i tuženika, kao kreditora 12. siječnja 2006. sklopljen Ugovor o kreditu broj 628-50-3224016 u iznosu 23.810,32 CHF u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita, uz promjenjivu kamatnu stopu, uz rok otplate 84 mjeseca, da su u financijskoj dokumentaciji navedeni anuiteti, stopa i datumi dospijeća/plaćanja istih.

6. Gore navedene činjenice među strankama nisu sporne, kao ni visina tužbenog zahtjeva. Sporno je jesu li ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli protivne pozitivnim propisima Republike Hrvatske, odnosno jesu li iste nepoštene i nišetne. Posljedično tome, sporno je ima li tužitelj pravo na povrat iznosa koje je tuženiku platio zbog primjene valutne klauzule, a uslijed rasta tečaja CHF prema HRK u odnosu na tečaj važeći na dan isplate kredita. Među strankama nije sporan sadržaj presuda donesenih u sporovima radi zaštite kolektivnih interesa potrošača, međutim, sporan je njihov učinak i značaj za ovaj spor. Također, sporno je jesu li protekli zakonom propisani rokovi zastare te status potrošača tužitelja.

7. U odnosu na navode tuženika vezano za postupak kolektivne zaštite odnosno da je u tom postupku pravna zaštita pružena na općenitoj, apstraktnoj razini, te nisu izvođeni dokazi na odlučne okolnosti, slijedom čega je u ovoj parnici tužitelj dužan dokazati nepoštenost odnosno nišetnost ugovornih odredaba, da mu iste nisu bile jasne, lako razumljive ili uočljive odnosno da se o njima nije pojedinačno pregovaralo te da nije došlo do znatne neravnoteže u ugovornim pravima i obvezama na njegovu štetu, valja reći kako sud navedeno na prihvaća. Naime, odluke suda donesene u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuju ostale sudove u postupku koji potrošač, konkretno ovdje tužitelj, osobno pokrene radi naknade štete/isplate s ciljem otklona povrede koja je uzrokovana postupanjem tuženika, pa kako iz odluke Trgovačkog suda u Zagrebu od 4. srpnja 2013. poslovni broj P-1401/2012., Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/2017. od 14. lipnja 2018., odnosno, Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-2221/2018. od 3. rujna 2019., proizlazi da kod ugovaranja valutne klauzule u CHF i promjenjive kamatne stope obveza potrošača istovremeno ovisi o dva promjenjiva bitna elementa i zato je posebno rizična - potrošač u vrijeme zaključenja ugovora ne zna koji iznos glavnice kredita izražene u kunama će biti u obvezi tijekom dugoročne otplate vratiti banci niti koju će cijenu u vidu kamate za to platiti, to jednostrano određivanje kamate uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača protivno načelu savjesnosti i poštenja, a isto tako je nepoštena i nišetna ugovorna odredba ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica CHF.

8. S obzirom da je sud u konkretnom slučaju vezan za utvrđenja iz gore navedene parnice to se ukazalo nepotrebnim izvođenje dokaza na okolnost utvrđivanja nišetnosti ugovornih odredaba o valutnoj klauzuli u CHF.

9. Međutim, u pojedinačnim potrošačkim sporovima banke su ovlaštene tvrditi i dokazivati da su u postupku sklapanja pojedinačnog ugovora o kreditu ipak na drugi način dale odgovarajuće obavijesti potrošaču o naravi, rizicima i posljedicama osporenih ugovornih odredaba na određivanje njegove novčane obveze i da je potrošač, unatoč punoj obaviještenosti, svejedno pristao na sklapanje takvog ugovora, slijedom čega je u konkretnom slučaju tuženiku omogućeno dokazivanje te okolnosti, kao i utječe li ista na primjenjivost (direktni učinak) pravomoćnih presuda donesenih u kolektivnom sporu i na ocjenu poštenosti (ništetnosti) odredaba konkretnog ugovora

10. U tom smislu saslušan je tužitelj čiji iskaz sud prihvaća kao neposredno uvjerljiv i iskren, a iz kojeg u bitnome proizlazi kako su on i njegova pokojna supruga zajedno odlučili kupiti novi automobil. Iz autokuće "Krajinc" su ih uputili na tuženika. U trenutku zaključenja ugovora niti on niti supruga nisu imali registriran obrt ili trgovačko društvo, te je tada radio u HT-u, po zanimanju je elektrotehničar, a supruga je bila zaposlena u Autoprometu, po zanimanju je bila inženjer prometa. Kredit su podigli za kupnju osobnog automobila Ford focus kojeg su koristili za osobne potrebe. Djelatnica banke im je predložila kredit u švicarskim francima, a kojeg je prezentirala kao najpovoljnijeg. Njemu i supruzi je to bio prvi kredit kojeg su u životu podignuli tako da nisu ni imali iskustva. Banka je pripremila ugovor, a isti je sadržavao i opširan tekst ispisan sitnim slovima. Ne sjeća se da su bili informirani o pojmu valutna klauzula. Bio je svjestan da je kredit vezan uz švicarski franak, ali nije znao što je to valutna klauzula. Nadalje je naveo da nije mogao utjecati na sadržaj pojedinih odredaba ugovora niti je upozoren na specifične rizike vezane za valutu švicarski franak, upravo suprotno. Nije mu nuđeno sklapanje kredita u drugoj valuti niti se o tome raspitivao jer mu je kredit kojeg je zaključio prezentiran kao najpovoljniji. Nije upozoren na mogućnost promjene mjesečnog iznosa rate. Tužitelj se s obzirom na protek vremena ne sjeća da li je imao kakvih nejasnoća o kreditu i je li tražio od banke kakva pojašnjenja, te da mu je najvažniji bio iznos mjesečne rate koja je bila takva da su ju mogli plaćati u trenutku zaključenja ugovora. On je bio korisnik kredita, a novac za ratu su davali on i supruga zajedno. Ugovor je prije potpisivanja pročitao i nije imao nikakvih pitanja koliko se sjeća.

11. Također valja napomenuti da okolnost na koju upućuje tuženik - da je sporni ugovor o kreditu solemniziran i ispunjen sama po sebi ne otklanja primjenu gore navedenih propisa niti utječe na pravo tužitelja zatražiti zaštitu u smislu čl. 210. st. 1 i čl. 214 Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 53/91., 73/91., 3/94., 7/96. i 112/99. dalje: ZOO) u vezi s čl. 104. st. 1. ZOO-a.

12. S obzirom da tuženik nije predložio nikakve daljnje dokaze na okolnost pojedinačnog pregovaranja, a pored prihvaćenog iskaza tužitelja, sud je ocijenio da tuženik nije učinio vjerojatnim da bi u konkretnom slučaju postupio drugačije nego što je bilo predmetom dokazivanja i raspravljanja u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača odnosno da bi tužitelja u potpunosti obavijestio o naravi, rizicima i posljedicama spornih odredbi koje se odnose na valutnu klauzulu u CHF.

13. U odnosu na osporeno svojstvo potrošača tužitelja treba istaknuti kako je čl. 3. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03., 46/07. dalje: ZZP/03) propisano da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj

djelatnosti. U svom iskazu tužitelj je naveo kako mu je predmetni kredit bio potreban radi kupnje vozila kojeg je koristio za osobne potrebe, što proizlazi i iz odredba Ugovora o kreditu. Nadalje, iz sadržaja Ugovora o kreditu, koji je tužitelji zaključio kao fizička osoba, ne proizlazi bi kredit bio vezan za neku gospodarsku djelatnost, poslovne svrhe i sl., niti bilo koji drugi dokaz upućuje na takav zaključak, slijedom čega se pretpostavlja se da se radi o potrošačkom ugovoru. Vezano za status potrošača, potrebno je uputiti na iskaz tužitelja, kojeg sud prihvaća kao uvjerljiv, iskren i životan, a iz kojeg u bitnome proizlazi da u trenutku sklapanja nije imao registriran obrt ili trgovačko društvo, te je bio zaposlen u HT-u.

14. Obzirom je za prosudbu svojstva potrošača mjerodavan kriteriji svrhe za koju je fizička osoba sklopila predmetni ugovor o kreditu (objektivni kriteriji), dok iz dokumentacije priložene spisu i iskaza tužitelja ne proizlazi da bi svrha kupnje vozila bila obavljanje poslovne djelatnosti ili da bi se predmetno vozilo koristilo za obavljanje djelatnosti, dok tuženik nije naveo niti jednu činjenicu koja bi dovela u sumnju svojstvo potrošača tužitelja, sud je primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP-a) zaključio da je predmetni ugovor potrošački ugovor, a tužitelj potrošač. Osim toga, bitno je uzeti u obzir i okolnost da je tužitelj, kao korisnik kredita i fizička osoba, u svakom slučaju u slabijem položaju u odnosu na tuženika, kao kreditora, pa je upravo na tuženiku teret dokaza da tužitelj eventualno ne bi bio prosječni potrošač (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske poslovni broj Rev 18/2018. od 26. svibnja 2020.), što tuženik tijekom postupka nije uspio dokazati.

15. Slijedom navedenog za zaključiti je da se u predmetnom individualnom sporu ima primijeniti pravno utvrđenje iz postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. za utvrđenje da su ništetne odredbe ugovora o valutnoj klauzuli vezanoj uz CHF, a time su ništetne i odredbe ugovora o kreditu zaključenog između stranaka 12. siječnja 2006. u dijelu koji se odnosi na valutnu klauzulu, sve temeljem čl.138.a Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 79/07., 125/07., 79/09., 89/09., 78/12., 56/13.) i čl.118. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 41/14.,110/15.,14/19.), uz daljnju primjenu Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima (Sl. I. EZ 1993 L 95/29) u vezi s čl. 11.-12., čl. 46., čl. 50. i čl. 104. ZOO-a, te čl.502.a i c ZPP-a.

16. Nadalje, a obzirom da tuženik ne osporava visinu tužbenog zahtjeva (list 59 spisa), to sud nije provodio dokaze na okolnost visine i utvrđenja tzv. negativnih razlika.

17. Slijedom navedenog sud nalazi da je tuženik u obvezi prema tužitelju vratiti sve što je stekao temeljem djelomično nišetnog ugovora - po osnovi valutne klauzule u CHF, dakle, bez osnove i to sa zateznom kamatom od dana stjecanja jer se ima smatrati nepoštenim stjecateljem, pa kako visina tužbenog zahtjeva nije sporna valjalo prihvatiti tužbeni zahtjev i odlučiti kao u točki I. izreke presude temeljem čl.104. st.1., čl. 210. st. 1., čl. 214. i čl. 29. ZOO-a.

18. Po pitanju prigovora zastare ističe se da zastarni rok kod restitucijskog zahtjeva počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora (pravno shvaćanje sa sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2020. i 31. siječnja 2022.). S obzirom na pravomoćnost odluke u postupku za zaštitu kolektivnih interesa

potrošača zastarni je rok po pitanju valutne klauzule počeo teći 14. lipnja 2018., pa kako je tužitelj podnio tužbu 20. travnja 2022. to se prigovor zastare ukazuje neosnovanim u smislu čl.371. ZOO-a.

19. Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. stavak 1 i čl. 155. ZPP-a, Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23. dalje: Tarifa) sve sukladno vrijednosti predmeta spora od 1.361,94 eura.

20. Tužitelju je priznat trošak zastupanja po punomoćniku i to: sastav tužbe u iznosu od 100 bodova (Tbr. 7.1.), trošak sastava podnesaka od 21. lipnja 2022. i 14. studenog 2022. svaki u iznosu od 100 bodova (Tbr. 8.1.), zastupanje na ročištu od 25. travnja 2023. i 8. rujna 2026. svaki u iznosu od 100 bodova (Tbr.9.1.), odnosno ukupno 500 bodova što uvećano za vrijednost boda 2,00 eura (Tbr. 54.) i porez na dodanu vrijednost po stopi od 25% (Tbr. 42.) iznosi ukupno 1.250,00 eura. Također, tužitelju je priznat trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu 26,54 eura odnosno sveukupno 1.276,54 eura. Na dosuđeni trošak tužitelju su dosuđene zakonske zatezne kamate sukladno članku 151. stavak 3. ZPP-a i članku 29. stavak 2. ZOO-a tekuće od presuđenja do isplate.

21. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 8. veljače 2023. obzirom je sud isti ocijenio nepotrebnim za postupak u smislu čl. 155. ZPP-a, obzirom je uređenje tužbenog zahtjeva iz tog podneska sadržano u ranijem podnesku od 14. studenog 2022. trošak kojeg je dosuđen tužitelju.

22. U odnosu na zahtjev tuženika za naknadom troška postupka valja reći kako je sud isti ocijenio neosnovanim te je zahtjev tuženika za naknadom parničnih troškova je odbijen primjenom članka 154. stavak 1. ZPP-a.

Zagreb, 25. rujna 2026.

Sudac:
Ana Čosić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u elektroničkom obliku u roku od 15 dana od dana primitka, putem ovog suda na županijski sud.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku
3. spis

Broj zapisa: **9-3088d-acc86**

Kontrolni broj: **06ef0-81d53-ab6be**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.